
[PRZYĆWICZYĆ *vb pf*

fut 1 sg przyćwiczę. ◇ praet 3 sg f przyćwiczyła.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Przez ćwiczenie nauczyć czegoś, wdrożyć do czegoś [kogo]: (nagł) Składacz [= autor] ku śwym kłyafzkam mowi. (-) [...] Iuż potym dálej niechodźcie Do mnie fie tym rychley wroćcie. A ia was z nowu przyćwiczę Więcey niż wprzod połowicę. KorczRozm M3.

przyćwiczyć ku czemu: Corkę swoię Mátylde [!] ku takimże obyczáiom śwego nabożeństwa przyćwiczyłá. SkarŻyw 531.

Synonimy: nauczyć, przyuczyć.

Formacje współrdzenne cf ĆWICZYĆ.

Cf PRZYĆWICZONY

LW